

สภากาชาดไทย
The Thai Red Cross Society

จุลสาร

เสาวภา

จุลสารเสาวภา ปีที่ 3 ฉบับที่ 2

ประจำเดือน พฤษภาคม - สิงหาคม 2553

จากใจ... บรรณาธิการ

สวัสดิ์ศรีครับ

จุลสารเสาวภาฉบับนี้ เนื้อหารวบรวมการป้องกัน การถูกสัตว์กัด ได้แก่ การป้องกันการถูกสุนัขกัด ยุงกัด และ กัด หวังว่าจะทำให้ท่านผู้อ่านได้รับสาระประโยชน์ และนำไปปรับใช้ได้นะครับ

ส่วนท่านที่รอคอย การประชุมวิชาการของสถานเสาวภา เรื่อง โรคพิษสุนัขบ้า ปีนี้จัดขึ้นในหัวข้อ "Rabies Prevention in Thailand : Safety and Efficacy" ระหว่างวันที่ 2-3 กันยายน พ.ศ.2553 ณ โรงแรมนารายณ์ ถนนสีลม กรุงเทพฯ สนใจสามารถติดต่อลงทะเบียนได้ตามรายละเอียดด้านหลังฉบับ หรือ www.saovabha.com ครับ

แล้วพบกันใหม่ฉบับหน้าครับ

ศ.นพ.ธีระพงษ์ ตัณฑวิเชียร

บรรณาธิการ: ศ.นพ.ธีระพงษ์ ตัณฑวิเชียร
กองบรรณาธิการ:

- พญ. สูดา ลีบุญเรือง
- พญ. ปิยดา อุดมชัยสกุล
- นาง วิภาพร ใจเจริญทรัพย์
- นาง เสาวลักษณ์ เทพสุเมธานนท์
- นาง มณีรัตน์ เบญจวงศ์กุลชัย
- นาง ฐานเพชร ตัณฑวิเชียร
- น.ส. ณัฐชยา รัฐอนันต์พิณีจ

ประสานงานบรรณาธิการ:

- ภก. สารพ พลับพลิง
- น.ส. นาฏอนงค์ ชำนิพัทธ์
- น.ส. อรุณรัตน์ ภูสวัสดิ์

สนับสนุนการพิมพ์โดย:

บริษัท ซาโนฟี่ ปาลเตอร์ จำกัด

การป้องกัน การถูกสุนัขกัด

ปัญหาการถูกสุนัขกัดยังเป็นปัญหาที่สำคัญทางสาธารณสุขปัญหาหนึ่ง ประชากรมากกว่า 4.5 ล้านคนในประเทศสหรัฐอเมริกา มีรายงานการโดนสุนัขกัดในแต่ละปี และ 1 ใน 5 จำเป็นต้องได้รับการดูแลรักษาบาดแผลจากบุคลากรทางการแพทย์ สำหรับในประเทศไทย คนไทยถูกสัตว์กัดไม่ต่ำกว่าปีละ 1 ล้านคน ร้อยละ 97 เป็นสุนัข กลุ่มที่มีประวัติการโดนกัดมากที่สุด คือ เด็กอายุ 5-14 ปีเพศชาย และผู้ที่เลี้ยงสุนัขอยู่ภายในบ้าน เนื่องจากเดิมสุนัขถือเป็นสัตว์เลี้ยงที่อาศัยอยู่ในป่ามีสัญชาตญาณการล่าเหยื่อสูง ถึงแม้ว่าได้มีการนำสุนัขมาเลี้ยงเป็นสุนัขบ้านมานาน แต่สัญชาตญาณความเป็นนักล่าและการปกป้องอาณาเขตตนเองของสุนัขยังคงมีอยู่ ดังนั้นสุนัขจึงแสดงการปกป้องตนเองออกมาโดยการกัด แม้ว่าสุนัขดังกล่าวจะไม่เคยมีประวัติการกัดคนมาก่อนก็ตาม ผลเสียที่เกิดจากการโดนสุนัขกัดมีหลายประการ เช่น เกิดบาดแผลรุนแรงโดยเฉพาะหากสุนัขกัดถูกบริเวณตำแหน่งสำคัญ ซึ่งอาจก่อให้เกิดความพิการหรืออันตรายแก่ชีวิตได้ รวมทั้งยังมีโอกาสติดเชื้อโรคพิษสุนัขบ้า หากสุนัขดังกล่าวติดเชื้อโรคพิษสุนัขบ้า การลดความเสี่ยงต่อการถูกสุนัขกัดจึงมีความสำคัญ ผู้ใหญ่และเด็กจึงควรที่จะเรียนรู้การป้องกันการถูกสุนัขกัด

ล่าฟัน หลีกเสี่ยงการวิ่งหรือปั่นจักรยานหรือเล่นกิจกรรมที่เสี่ยงเคลื่อนที่ไปมาผ่านสุนัขที่ไม่ได้ล่ามสายจูงไว้ เนื่องจากวัตถุที่เคลื่อนไหวอย่างรวดเร็ว จะกระตุ้นสัญชาตญาณการไล่ล่าของสุนัข

นอกจากนี้เพื่อความปลอดภัยจากการโดนสุนัขกัดในเด็ก ผู้ปกครองควรสอนให้เด็กปฏิบัติตน ดังนี้

- อย่าเข้าไปใกล้สุนัขที่ไม่คุ้นเคยหรือสุนัขที่มักมีพฤติกรรมดุร้าย ก้าวร้าว เช่น คำราม แยกเขี้ยว หรือสุนัขที่อยู่ในภาวะอันตรายซึ่งมีโอกาสกัดคนสูง เช่น สุนัขที่อยู่ในภาวะตื่นตกใจกลัว หรือมีลูกอ่อน
- อย่าตะโกนเสียงดังใส่สุนัข
- อย่าให้อาหารสุนัขแปลกหน้าหรือสุนัขจรจัด
- อย่าสบตากับสุนัขโดยตรง หรือเคลื่อนที่ทันที เพราะสุนัขจะคิดว่าเป็นการทำร้าย สายตาอาจทำให้สุนัขดูเล็กน้อย เมื่อสุนัขสงบลงจึงค่อย ๆ ถอยห่างทีละน้อย
- เมื่อเจอสุนัขที่ไม่คุ้นเคยควรทำตัวนิ่ง ๆ หากสุนัขกระโจนเข้าใส่ ให้ยกตัวหมอบลง ก้มหน้าใช้แขนปิดศีรษะไว้ โดยสิ่งที่ต้องระวังมากที่สุดคือ ใบหน้า

โดยทั่วไปสุนัขที่กัดคนส่วนใหญ่จะเป็นสุนัขมีเจ้าของ ดังนั้นก่อนที่จะนำลูกสุนัขหรือสุนัขตัวใหม่ไปเลี้ยง ควรปรึกษาสัตวแพทย์หรือผู้เชี่ยวชาญก่อนว่าบ้านของท่านเหมาะกับการเลี้ยงสุนัขสายพันธุ์ใด เพราะสุนัขแต่ละสายพันธุ์มักจะมีนิสัยหรือธรรมชาติที่แตกต่างกันออกไป หากสุนัขมีประวัติพฤติกรรมก้าวร้าว ดุร้าย ไม่ควรนำไปเลี้ยงในครอบครัวที่มีเด็กเล็กอาศัยอยู่ด้วย และเมื่อนำสุนัขไปเลี้ยงภายในบ้าน ไม่ควรหยอกล้อหรือเล่นกับสุนัขอย่างรุนแรง หรือทำให้สุนัขตกใจ เช่น ดึงหาง ไม่ควรรบกวนสุนัขที่กำลังนอนหลับ กินอาหาร หรือเล่นกับสุนัขแม่ลูกอ่อน ไม่ควรปล่อยให้คนชราและเด็กอายุต่ำกว่า 6 ปีไว้กับสุนัขตาม

- เมื่อเจอสุนัขกัดกัน ไม่ควรเข้าไปห้าม
- ห้ามเล่นกับสุนัข โดยปราศจากการดูแลจากผู้ใหญ่
- หากถูกสุนัขกัด ควรรีบบอกผู้ใหญ่ทันที

อย่างไรก็ตามหากหลีกเลี่ยงการโดนกัดโดยสุนัขไม่ได้ สิ่งสำคัญที่สุดหลังจากโดนสุนัขกัด ควรรีบทำความสะอาดแผลด้วยน้ำสะอาดและสบู่อย่างน้อย 15 นาที ใส่ยาฆ่าเชื้อและรีบไปพบแพทย์เพื่อรับการฉีดวัคซีนป้องกันโรคพิษสุนัขบ้าให้เร็วที่สุด ทั้งนี้เพื่อป้องกันการติดเชื้อโรคพิษสุนัขบ้าจากการโดนสุนัขกัด

การป้องกันโรคมาลาเรีย สำหรับนักท่องเที่ยว

โรคมาลาเรีย หรือ ไข้จับสั่น หรือที่ชาวบ้านเรียกโดยทั่วไปว่า ไข้ป่า เป็นโรคติดต่อประจำถิ่นในเขตร้อน เกิดจากเชื้อโปรโตซัว พลาสโมเดียม นำโดยยุงก้นปล่อง พบมีถิ่นระบาดมากกว่า 100 ประเทศทั่วโลกใน ทวีปแอฟริกา หมู่เกาะแปซิฟิกตอนใต้ อเมริกากลาง อเมริกาใต้ และ เอเชีย สำหรับประเทศไทย มาลาเรียพบได้ในพื้นที่ป่า หรือตามเขตแนวชายแดน ที่สำคัญ ได้แก่ จังหวัดชายแดนทางตะวันตกที่ติดต่อกับประเทศพม่า ทิศตะวันออกที่ติดต่อกับประเทศเขมร และทิศใต้ที่ติดต่อกับประเทศมาเลเซีย เช่น ตาก กาญจนบุรี จันทบุรี ตรารด สระแก้ว ระนอง ยะลา สงขลา นราธิวาส นักท่องเที่ยวสามารถติดเชื้อมาลาเรียได้ หากเดินทางเข้าไปในพื้นที่ระบาดของเชื้อ และถูกยุงก้นปล่องกัด เชื้อมาลาเรียที่พบก่อโรคในมนุษย์มี 5 ชนิด คือ ฟัลซิพารัม ไวแวกซ์ โอวาเล มาลาเรียอี และโนซี โดยพบเชื้อมาลาเรีย 2 ชนิดแรกบ่อยที่สุด เชื้อมาลาเรียมีระยะฟักตัวประมาณ 10 -14 วัน ผู้ป่วยจะมีอาการหลังจากถูกยุงกัดประมาณ 1-4 สัปดาห์ อาการที่พบได้แก่ ไข้สูง หนาวสั่น ระยะแรกอาจเป็นไข้ทุกวัน ต่อมาเป็นแบบวันเว้นวัน หรือ วันเว้น 2-3 วัน ปวดศีรษะ คลื่นไส้ อาเจียน ชีต เหลือง ปัสสาวะสีเข้ม ตับ-ม้ามโต ในรายที่มีอาการรุนแรง โดยเฉพาะจากเชื้อพลาสโมเดียมฟัลซิพารัม อาจมีภาวะแทรกซ้อน เช่น มาลาเรียขึ้นสมอง ไตวาย ปอดบวม น้ำ ความดันโลหิตต่ำ และเสียชีวิตได้ ส่วนพลาสโมเดียมไวแวกซ์ และ โอวาเล สามารถซ่อนอยู่ในตับได้นาน และ ออกสู่กระแสเลือดได้ในภายหลัง ทำให้กลับเป็นโรคซ้ำได้อีก ฉะนั้นการป้องกันมาลาเรีย จึงเป็นมาตรการสำคัญที่นักท่องเที่ยวพึงรู้และปฏิบัติ ซึ่งองค์การอนามัยโลกได้ให้หลักง่ายๆ ไว้ดังนี้

1 Awareness :

ตระหนักว่าตนกำลังเดินทางเข้าไปในพื้นที่มีการระบาดของมาลาเรีย นำมาซึ่งการเตรียมตัวเพื่อป้องกันโรค

2 Bite Prevention :

การป้องกันยุงกัด ถือเป็นวิธีป้องกันมาลาเรียที่ดีที่สุด นอกจากมาลาเรียแล้ว การป้องกันยุงกัด ยังป้องกันโรคติดต่อที่นำโดยยุงอื่นๆ เช่น ไข้เลือดออก ชิคุนกุนยา ไข้สมองอักเสบเจอี โรคเท้าช้าง และ ไข้เหลืองอีกด้วย การป้องกันยุงกัดทำได้โดย สวมเสื้อผ้ามืด แขนยาว รองเท้า ถุงเท้า คลุมส่วนต่างๆของร่างกายให้มิดชิด นอนในมุ้ง หรือที่พักที่มีมุ้งลวด เลี่ยงการเดินทางในช่วงหัวค่ำถึงรุ่งเช้าซึ่งเป็นช่วงเวลาที่ยุงก้นปล่องออกหากิน ใช้ยาทากันยุงซึ่งยาทากันยุงที่ดี ควรมีส่วนประกอบของสาร N, N - dithyl- 3 - methylbenzamide (DEET) ในความเข้มข้นร้อยละ 15-35 วิธีการใช้ยาทากันยุงที่ถูกต้อง จะทาเฉพาะผิวหนังบริเวณที่อยู่นอกเสื้อผ้า หรือ ทาบนเสื้อผ้าเท่านั้น ไม่ควรสูดหายใจ รับประทาน หรือ ทาบริเวณเยื่อบุต่างๆ ตา ริมฝีปาก หรือ ผิวหนังที่มีแผล ไม่ควรทายาซ้ำในช่วงเวลาสั้นๆ (โดยทั่วไปการทายาครั้งหนึ่งๆจะให้ผลในการไล่ยุงได้นานประมาณ 4 - 6 ชั่วโมง) และ ควรล้างยาออกจากผิวหนังทันทีเมื่ออยู่ในที่ที่คาดว่ามีโอกาสสัมผัสกับยุงแล้ว เช่น ในมุ้ง หรือ อาคารที่พัก สำหรับเด็ก ไม่ควรใช้ผลิตภัณฑ์ที่มีความเข้มข้นของ DEET มากกว่าร้อยละ 30 และไม่ควรทาที่มือเด็ก เพราะเด็กอาจผลอขี้ตา หรือหยิบอาหารเข้าปากทำให้ได้รับสารเคมีเข้าไปในร่างกาย ในสตรีมีครรภ์สามารถ ใช้ยาทากันยุงที่มีความเข้มข้นของ DEET ไม่มี DEET หรือ ยาทากันยุงสมุนไพรต่างๆ มีประสิทธิภาพไม่แน่นอน นอกจากนี้ยังมีวิธีอื่นในการป้องกันยุงกัด เช่น ยาสเปรย์พ่นกันยุง แผ่นไฟฟ้ากันยุง ใช้สาร Permethrin ซึ่งเป็นยาฆ่ายุงบนเสื้อผ้าหรือมุ้ง

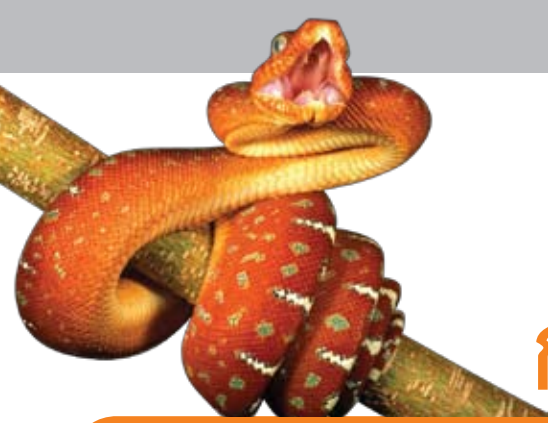
3 Chemoprophylaxis :

การใช้ยาป้องกันมาลาเรีย เช่น doxycycline, mefloquine, malarone ควรพิจารณาใช้

เป็นรายบุคคลไป เนื่องจาก ยาป้องกันได้แต่มาลาเรียชนิดพลาสโมเดียมฟัลซิพารัม ไม่สามารถป้องกันมาลาเรียชนิดอื่น อีกทั้งไม่มียาป้องกันในสูตรใดเลยที่มีประสิทธิภาพในการป้องกันได้ร้อยเปอร์เซ็นต์ การรับประทานยาต้องเริ่มรับประทานล่วงหน้าก่อนการเดินทาง และ แม้หลังกลับมาจากพื้นที่ระบาดของมาลาเรียแล้วก็ยังต้องรับประทานยาต่ออีก 1-4 สัปดาห์แล้วแต่ชนิดของยา ทำให้เสี่ยงต่อการเกิดผลข้างเคียง มักพบเสมอว่า นักท่องเที่ยวส่วนมากรับประทานยาไม่สม่ำเสมอ และไม่ครบตามกำหนด นอกจากนี้กรณีที่ได้รับเชื้อยาป้องกันจะบดบังอาการของมาลาเรีย ทำให้การวินิจฉัยล่าช้า โดยทั่วไปถือว่า นักท่องเที่ยวมีโอกาสเสี่ยงต่อการติดเชื้อมาลาเรียน้อย การเดินทางท่องเที่ยวในประเทศไทย ไม่แนะนำการใช้ยาป้องกันมาลาเรีย ส่วนการท่องเที่ยวในต่างประเทศให้พิจารณาถึงประโยชน์ และ ความเสี่ยงของนักท่องเที่ยวแต่ละบุคคลเป็นรายไป โดยดูจากประเทศที่จะเดินทางไป ชนิด และอัตราการดื้อยาของเชื้อมาลาเรีย ฤดูกาลภูมิอากาศ กิจกรรมและโอกาสถูกยุงกัด อีกวิธีหนึ่งคือ การเตรียมยารักษาไปด้วยเพื่อรักษาตัวเองเมื่อมีอาการของไข้มาลาเรีย (self - treatment หรือ standby treatment) แนะนำใช้กรณีเดินทางอยู่ในพื้นที่ที่ไม่สามารถเข้าถึงการรักษาได้ภายใน 24 ชั่วโมง โดยปรึกษาแพทย์ก่อนใช้ และหลังจากรักษาด้วยตัวเองแล้ว ควรไปพบแพทย์โดยเร็วที่สุด ปัจจุบันวัคซีนป้องกันโรคมาลาเรียยังอยู่ในระหว่างการศึกษาวิจัย

4 Early diagnosis :

พึงระลึกไว้เสมอว่า เมื่อเข้าไปในแหล่งระบาดของมาลาเรีย แม้จะกินยาป้องกันแล้วก็อาจเป็นมาลาเรียได้ ดังนั้นหากมีไข้ภายหลังการเดินทางกลับมาจากพื้นที่เสี่ยง ควรรีบพบแพทย์เพื่อตรวจเลือดหาเชื้อมาลาเรียเสมอ

คลินิกพิษจากสัตว์ Animal Toxin Clinic

ผศ. นพ. สุชัย สุเทพารักษ์
ภาควิชาอายุรศาสตร์
คณะแพทยศาสตร์
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
สถานเสาวภา สภากาชาดไทย

การป้องกันงูกัด

งูกัดยังคงเป็นปัญหาทางสาธารณสุขของประเทศไทย โดยมีรายงานผู้ป่วยถูกงูกัดประมาณปีละ 7,000 คน แต่ก็มีแนวโน้มลดลงอย่างช้าๆ รวมถึงมีอัตราการตายที่ค่อนข้างต่ำ เนื่องจากการพัฒนาบริการสาธารณสุข อย่างไรก็ตามเมื่อผู้ป่วยถูกงูกัดย่อมจะเกิดความทรมาน และความทุกข์ทั้งทางร่างกายและจิตใจ ดังนั้นการป้องกันงูกัดจึงเป็นเรื่องที่สำคัญและควรใส่ใจ

ปัจจุบันไม่มีวิธีการใดที่สามารถจะป้องกันงูกัดได้แน่นอน แต่ก็มีวิธีการที่ช่วยลดอุบัติการณ์การถูกงูกัดได้บ้าง ซึ่งวิธีการต่าง ๆ เหล่านี้สามารถนำไปปฏิบัติได้ และวิธีการหลาย ๆ ประการเป็นเรื่องที่ทุกคนทราบกันดีอยู่แล้ว แต่มีรายละเอียด

ธรรมชาติของงู

- งูเป็นสัตว์กินเนื้อ เป็นผู้ล่า ดังนั้นจึงมีความสามารถในการหลบซ่อน และมีวิธีการจู่โจมได้หลายรูปแบบ เช่น รัตเหยือกัดและฉีดน้ำพิษ หรือ ฟันพิษ
- งูพิษในประเทศไทยส่วนใหญ่จะหากินในเวลากลางคืน บางชนิดอาจออกหากินตั้งแต่ตอนเย็นและพลบค่ำ เช่น งูเห่า งูกระจับ และบางครั้งงูแมวเซาจะออกหากินเวลากลางวัน
- งูมักจะหนีคนหรือสัตว์ใหญ่ แต่จะกัดเพื่อป้องกันตัว ป้องกันรังหรือตกใจ

หลักการการป้องกันโดยทั่วไป

- ในบริเวณบ้านและสถานที่อยู่อาศัย ต้องไม่มีที่รกกรุงรัง หรือมีสิ่งของกองสุม จนเป็นที่อาศัยของงู หรือหนู เพราะบางครั้งงูจะมากินหนู
- การเดินทางในเวลากลางคืนหรือเมื่อมีฝนตก ต้องพกไฟฉายและส่องไฟตลอดเวลาหรือเดินในที่ที่มีแสงไฟส่องสว่างพอ
- การเดินในสถานที่ที่มีงูชุกชุมต้องใส่รองเท้าหุ้มส้น

- ก่อนจะสวมรองเท้าหุ้มส้น ควรตรวจสอบเสียก่อนว่ามีงูหลบซ่อนอยู่ในรองเท้าหรือไม่
- ควรหลีกเลี่ยงการนั่งแยะ ขุด คู้ย ก้อนหิน ขอนไม้ หรือการใช้มือ เท้า หรือ มุดเข้าไปในรูหรือโพรงที่มืด เนื่องจากอาจมีงูหลบซ่อนอยู่ได้
- ควรรู้จักด้วยว่ารอบที่อาศัยมีงูชนิดใดอยู่ ชุกชุม หรือหากต้องเดินทางไปสถานที่ที่มีงูชุกชุม ควรหาความรู้เกี่ยวกับชนิดและธรรมชาติของงูในสถานที่นั้น ๆ ด้วย
- เตือนตนเองและสมาชิกในครอบครัวเสมอว่า งูเป็นสัตว์อันตราย ต้องหลีกเลี่ยงอย่าเล่นกับงู หรือพยายามจะจับงู และอย่าจับซากงูที่ตายแล้วด้วยมือเปล่า เพราะอาจไปสัมผัสสูกุเขี้ยวพิษที่ยังมีน้ำพิษอยู่
- ยังไม่มีสารเคมีหรือสมุนไพรใด ๆ ที่พิสูจน์ได้ว่าใช้ได้อย่างปลอดภัยภัยต่อสุขภาพ และป้องกันการถูกงูกัด หรือป้องกันไม่ให้งูเข้ามาใกล้อย่างมีประสิทธิภาพ

การป้องกันในบ้าน ที่อยู่อาศัย สนาม สวน หรือบริเวณรอบบ้าน

- ไม่เก็บสัตว์เลี้ยงที่อาจเป็นอาหารของงู เช่น ลูกไก่ ลูกกบ ไว้ในบ้าน
- เก็บอาหารในบ้านให้มิดชิด เพราะงูอาจได้มากินอาหารเหล่านั้น หรืออาหารเหล่านี้จะล่อหนู และงูจะมาล่าหนู
- หมั่นเก็บกวาดบ้าน กำจัดเศษขยะที่เป็นเศษอาหารให้หมด เพราะสิ่งเหล่านี้สามารถล่อหนูและงูได้ดี

เป็นเศษอาหารให้หมด เพราะสิ่งเหล่านี้สามารถล่อหนูและงูได้ดี

- หมั่นสังเกตว่าในบ้าน ตามกำแพง มีรอยแยก โปรง หรือรู ที่จะทำให้งูสามารถเข้ามาในบ้าน หรือใช้เป็นที่อยู่อาศัย
- ไม่ควรนอนบนพื้น และถ้าจำเป็นต้องนอนบนพื้นให้ใช้มุ้งคลุมให้มิดชิด และเก็บขायมุ้งไว้ใต้ที่นอนด้วย
- ไม่ควรให้สีกิ่งไม้ของต้นไม้ยื่นเข้าสัมผัสตัวบ้าน หรือหลังคา เพราะจะเป็นทางให้งูเข้ามาในบ้านได้ง่ายขึ้น
- ไม่ควรให้สีหญ้าขึ้นรกกรุงรัง กำจัดขอนไม้แห้ง จอมปลวก แหล่งน้ำขัง ที่อาจเป็นรังของงู หรือรังของสัตว์ที่เป็นอาหารของงู

การป้องกันเมื่อเดินทางทั่วไป ในที่รกกับ หรือป่า

- เมื่อพบขอนไม้หรือก้อนหินขวางทาง ให้มองก่อนจะเดินข้าม หรือเดินเหยียบบนขอนไม้หรือก้อนหินแทนที่จะเดินข้ามไปในที่เดียว เพราะงูอาจนอนหลบแดดอยู่อีกข้างของขอนไม้หรือก้อนหิน
- อย่าเดินย่ำแองน้ำหรือคุน้ำตื้นๆ เพราะอาจมีงูอยู่ โดยเฉพาะอย่างยิ่งหลังฝนตก
- เมื่อเดินทางในสถานที่ที่คาดว่าจะมีงูอยู่ อาจใช้กิ่งไม้ยาว หรือไม้เท้าเคาะที่พื้นนำหน้าการเดิน เพราะการสั่นสะเทือนอาจจะไล่ได้ แต่ต้องระวังว่ากิ่งไม้อาจจะเกี่ยวตัวงูมาได้

สภาาชาตไทย
The Thai Red Cross Society

สถานเสวภา สภาาชาตไทย

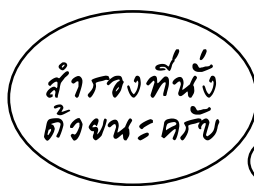

การประชุมวิชาการ โรคพิษสุนัขบ้า ครั้งที่ 5 ปี 2553 Rabies Prevention in Thailand: Safety and Efficacy

วันพฤหัสบดีที่ 2 กันยายน 2553		วันศุกร์ที่ 3 กันยายน 2553	
8.00-8.30	Register, Opening Remark	8.30-9.00	Booster Vaccination for Post-Exposure Treatment ศ.นพ. ชีระพงษ์ ตันจาวีเชียร
8.30-9.30	Overview: Rabies Situation in Thailand ศ.นพ. ประเสริฐ ทองเจริญ สพ.ญ. อภิรมย์ พวงหัตถ์	9.00-10.00	Benefit of Pre-Exposure Rabies Vaccination in Thailand พญ. สุดา สีนุญเรื่อง ศ.นพ. ชีระพงษ์ ตันจาวีเชียร
9.30-10.30	How to Control Animal Rabies ศ.น.สพ. ดร. ณรงค์ศักดิ์ ชัยบุตร (moderator) น.สพ. วีระ เทพสุเมธานนท์ น.สพ. บุญเลิศ ลำเลิศเดชา สพ.ญ. วิรครอง หุ่นสุวรรณ	10.00-10.15	Coffee-break
10.30-10.45	Coffee Breaks	10.15-11.00	Case Discussion: Post-Exposure Treatment (Interactive Session) ศ.นพ. ชีระพงษ์ ตันจาวีเชียร (moderator) พญ. สุดา สีนุญเรื่อง
10.45-11.45	Human Rabies: Diagnosis and Treatment พญ. อภิญญาเพ็ญ สารยา ดร. สุภาภรณ์ วัชรพฤษชาติ	11.00-12.00	Biological Products against Rabies in QSMI ศ.ภญ. สุมณา ขมวิลัย นางฉัตรนารถ จิวไพศาลพงษ์
11.45-12.30	Safety and Efficacy of PVRV in Thailand (Symposium)	12.00-13.00	Lunch
12.30-13.30	Lunch	13.00-14.00	Pitfalls of Management of Rabies Prophylaxis พญ. สุดา สีนุญเรื่อง
13.30-15.30	Post-Exposure Rabies Treatment: How to Achieved Safety and Efficacy ศ.นพ. ประเสริฐ ทองเจริญ (moderator) พญ. สุดา สีนุญเรื่อง ดร. ผกามาศ ขาวปลอด ศ.นพ. ชีระพงษ์ ตันจาวีเชียร	14.00-15.30	(1) ID Training QSMI staff (2) Q&A in Rabies Prophylaxis QSMI staff

เนื่องด้วยทางสถานเสวภา สภาาชาตไทย ได้จัดการประชุมวิชาการเรื่องโรคพิษสุนัขบ้า ครั้งที่ 5 ปี 2553 ขึ้นในระหว่างวันที่ 2 - 3 กันยายน 2553 ณ โรงแรมนารายณ์ ถนนสีลม กรุงเทพฯ

ผู้สนใจสามารถติดต่อส่งใบลงทะเบียนได้ที่
คุณมณีนีรัตน์ เบนจวงศ์กุลชัย
ฝ่ายลงทะเบียนงานประชุม
สถานเสวภา สภาาชาตไทย
1871 ถนนพระราม 4 ปทุมวัน กรุงเทพฯ 10330
โทรศัพท์ 02-2520161-4, 02-2520167 ต่อ 132
โทรสาร 02-2540212
E-mail: queensaovabha@gmail.com

หรือสามารถดูรายละเอียด และดาวน์โหลดแบบฟอร์มลงทะเบียนได้ที่ www.saovabha.com